04/12/2021

Папа Франциск пристигна в Гърция: „Гърция е послание, което насочва към Всевишния и към ближния.“

Третият ден от апостолоическата визита на папа Франсис започва от Президентския дворец в Атина, където по обед се срещна с президента на републиката в личния му кабинет, а след това произнесе първото си слово на гръцка земя пред властите, гражданското общество и дипломатическия корпус.

Без Атина и без Гърция Европа и светът не биха били това, което са. Те биха били по-малко мъдри и по-малко щастливи“. С тези думи на св. Григорий Богослов, папата се обърна към президента на републиката, членовете на правителството и дипломатическия корпус, религиозните и гражданските власти, представителите на обществото и света на културата. „Оттук хоризонтите на човечеството се разшириха. Гърция кани човека на всички времена да насочи живота към Всевишния, към Бог, защото имаме нужда от

трансцендентност, за да бъдем истински хора“. „Оттук минаваха пътищата на Евангелието, което обединява Изтока и Запада, Светите места и Европа, Йерусалим и Рим“.

Франциск изтъкна характеристиките на една земя в сърцето на Средиземноморието, която има в своята ДНК призванието да бъде „мост между хората“ и за която „големите историци разказват историите на близките и далечните народи“. Папата цитира Сократ и мисълта, развита именно в Гърция, че човек се чувства гражданин не само на собствената си страна, но и на целия свят: „Тук се роди демокрацията. Люлката, хилядолетия по-късно, се превърна в дом на демократичните народи: имам предвид Европейския съюз и мечтата за мир и братство, които той представлява за толкова много народи“.

„Не може обаче да не се отбележи със загриженост, че днес, не само на европейския континент, има отстъпление на демокрацията“ – посочи Франциск. „Различни общества, загрижени за сигурността и анестезирани от консуматорство, умора и недоволство, водят към един вид „демократичен скептицизъм“. Но участието на всички е основно изискване; не само за постигане на общи цели, а защото отговаря на това кои сме ние: уникални социални същества и същевременно взаимозависими. Но има и скептицизъм към демокрацията, причинен от отдалечеността на институциите, от страха от загуба на идентичност, от бюрокрацията“. Лекарството против това не се крие в „натрапчивото търсене на популярност, в жаждата за видимост, в прокламирането на невъзможни обещания или в придържането към абстрактни идеологически колонизации, а в добрата политика. На практика, политиката трябва да бъде израз на най-висока отговорност на гражданина, като „изкуство на общото благо”. Затова е нужно „промяна на темпото“,“ включване и участие за насърчаването на всички“.

Според папата, с такава мотивация трябва да се посрещнат предизвикателствата на климата, пандемията, общия пазар и преди всичко към широко разпространената бедност. „Международната общност се нуждае от това, за да отвори пътища за мир чрез мултилатерализъм, който не се задушава от прекомерни националистически претенции. Политиката има нужда от това, за да постави общите нужди пред частните интереси. В тази връзка папата изтъкна „нелесния път“, който доведе до Преспанското споразумение, подписано между Република Гърция и Република Северна Македония.

Папата засегна и въпроса за мигрантите, чийто брой в някои острови е по-

голям от самите жители, като по този начин увеличават неудобствата, които все още са засегнати от умората от икономическата криза. „Европейската общност, разкъсана от националистически егоизъм, вместо да бъде движещата сила на солидарността, понякога изглежда блокирана и некоординирана. Ако някога идеологическите конфликти възпрепятстваха изграждането на мостове между източната и западната част на континента, днес проблемът с миграцията отвори нови празнини между юга и севера“. Франциск призова за „общностна визия по проблема с миграцията“ и насърчи за по-голямо внимание към най-нуждаещите се, така че според възможностите на всяка страна да бъдат приветствани, защитени, насърчавани и интегрирани в пълно зачитане на техните човешки права и тяхното достойнство. „Те не са пречка за настоящето, а гаранция за бъдещето и мирно съжителство с онези, които все повече са принудени да бягат в търсене на дом и надежда. Те са главните герои на една ужасна съвременна одисея“. „Страданието ни обединява и признаването на принадлежността към едно и също крехко човечество ще помогне за изграждането на по-интегрирано и мирно бъдеще“.

Папата не пропуска да спомене последствията от пандемията, която той нарича „голямото бедствие“, което, въпреки драмата на толкова много разбити животи, ни разкри необходимостта да поддържаме взаимосвързаността си, да се нуждаем един от друг. И след като отново цитира един от многото стълбове на знанието, родени от Гърция, Хипократ заяви: „Правото на грижа и грижа за всички винаги трябва да бъде привилегировано, така че най-слабите, особено възрастните хора, никога да не бъдат отхвърляни. Животът е право, а не смърт, което трябва да бъде прието, а не администрирано“.

В края, папата изрази благодарност за общественото признание на католическата общност в страната и увери в нейната воля да насърчава общото благо на гръцкото общество. „Да бъдем братя под знака на Кръста, в тази страна, благословена от вярата и нейните християнски традиции, призовава всички вярващи в Христос да култивират общение на всяко ниво, в името на този Бог, който прегръща всеки със своето милосърдие“. В този смисъл, папата благодари за ангажимента на гръцките власти и ги насърчи продължават да работят за откритост, приобщаване и справедливост.

„От този град, от тази люлка на цивилизацията – завърши папата – се е издигнало и винаги се издига послание, което насочва към Всевишния и към другия; на съблазните на авторитаризма да се отговори с демокрация, на

индивидуалистичното безразличие с грижата за другия, за бедните и за творението, които крайъгълни камъни за обновен хуманизъм от който

doxologiainfonews.com